

C162 – BRU4

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

23 maart 2004

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de balans van het gevoerde Brusselbeleid

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

Dinsdag 23 maart 2004

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Roland Van Goethem

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.01 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de balans van het gevoerde Brusselbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de balans van het gevoerde Brusselbeleid.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, ik heb de indruk dat de tijd van de evaluatie is aangebroken.

Minister Van Grembergen heeft tijdens de begrotingsbesprekingen van november 2003 de boeken gesloten voor wat het beleid voor de Vlaamse Rand betreft. Hij heeft dat een aantal weken geleden nog eens gedaan. Mijnheer de minister-president, het viel te verwachten dat u voor het Brussels beleid een positiever geluid zou laten horen dan voor de Vlaamse Rand het geval was. Dat komt niet zozeer door het feitenmateriaal, dan wel door uw optimistische persoonlijkheid. Uw karakter is nu eenmaal anders dan dat van minister Van Grembergen. Daarenboven werd u nog gesteund door een andere optimist, namelijk voormalig Vlaams en huidig Brussels minister Vanhengel. Het kon ons dan ook niet verwonderen dat er een positieve balans naar voren zou worden gebracht.

Mijnheer de minister-president, ik zou willen ingaan op een drietal punten van de evaluatie, zaken waarover ik in de pers heb gelezen. Zo hebt u

onder meer gezegd dat er werd geïnvesteerd in de promotie van Brussel en dat daarvoor het informatiecentrum Onthaal en Promotie Brussel werd opgericht. Tijdens de hoorzitting die we hier een tweetal weken geleden hebben gehouden en waarop vertegenwoordigers van Onthaal en Promotie Brussel en van Wonen in Brussel waren uitgenodigd, hebben we echter alarmerende berichten gehoord. Blijkbaar wil de Vlaamse Gemeenschap de bijdragen voor Wonen in Brussel verminderen omdat ze al subsidies uitkeert aan Onthaal en Promotie Brussel. Daarenboven zou volgens officiële berichten de VGC geen budget vrijmaken als de Vlaamse Gemeenschap dat ook niet doet.

Wonen in Brussel dreigt met andere woorden het slachtoffer te worden van een soort pingpongspelletje tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Nochtans heeft het informatiecentrum een belangrijke opdracht, met name Vlamingen buiten Brussel te overhalen om hier te komen wonen, hen de weg te wijzen om een woning te vinden en hen in te lichten over de voordelen waar ze aanspraak op kunnen maken. De organisatie moet het aantal Vlamingen in Brussel dus op peil te houden. Ik veronderstel dat ik u niet moet overtuigen van het belang daarvan.

In de Vlaamse beleidsbrief staat over Wonen in Brussel en Onthaal en Promotie Brussel dat de Vlaamse regering de integratie van de beide instellingen in de hand wil werken. Ik heb u daar vorig jaar al een vraag over gesteld. U antwoordde toen dat de Vlaamse regering dit nog altijd wenselijk achtte, maar dat dit wat gevoelig lag bij beide actoren, zodat een fusie niet meteen in het vooruitzicht kon worden gesteld.

Ik moet eerlijk toegeven dat ik die zaak vorig jaar misschien verkeerd heb geïnterpreteerd omdat ik in de waan verkeerde dat het probleem bij de instellingen lag. Sedert de hoorzitting heb ik begrepen dat de integratie wel degelijk door de beide or-

Van Nieuwenhuysen

ganisaties wordt gewenst en zelfs wordt bepleit. Die integratie blijkt echter op het politieke niveau te worden tegengehouden.

Mijnheer de minister-president, uit wat ik in de pers heb gelezen over de evaluatie, kan ik niet meteen opmaken dat daar enige positieve kentering in is gekomen, ondanks uw goede verstandhouding met minister Vanhengel. De heer van der Auwermeulen heeft hier nochtans een pleidooi gehouden voor de integratie tot een groot, hoofdstedelijk informatie- en communicatiecentrum. Hij heeft daarbij ook de hoop uitgesproken dat de politieke kaap zou worden genomen.

Mijnheer de minister-president, bestaat er nog een kans dat die kaap nog tijdens deze legislatuur wordt gerond? Is er op zijn minst onderzocht hoe de mogelijke integratie of samensmelting van beide informatiecentra kan verlopen? Op 19 juni 2003 hebt u daar nog gewag van gemaakt.

Een ander punt betreft de uitbouw van het Vlaamse welzijns- en gezondheidsaanbod, dat door de Vlaamse regering en de VGC als een nieuwe uitdaging wordt beschouwd. Dat lijkt me vrij laat. Ik vermoed dat de bespreking die we vorig jaar hebben gehouden over het verzoekschrift terzake en de weerklank die het heeft gekregen, de discussie wat heeft aangezwengeld. Tot nu toe is het beleid beperkt gebleven tot relativerende verklaringen van bijvoorbeeld toenmalig Vlaams minister Vanhengel over de ziekenhuizen, of ex-minister Vogels over de talenkennis bij de hulpdiensten. Ze meende te moeten zeggen dat het allemaal zo erg niet was omdat de meeste slachtoffers toch bewusteloos zijn.

Mijnheer de minister-president, de regering is daar nu van teruggekomen. In hoeverre is al overgegaan tot de planmatige aanpak van dit probleem en wat is de stand van zaken?

In de persknipsels die ik hierover heb gelezen, is me ten slotte opgevallen dat de idee van nieuwe Vlaamse rusthuizen wordt afgeschreven. De nadruk wordt gelegd op de ondersteuning van de, inderdaad ook belangrijke, thuiszorg. Volgens minister Vanhengel moeten daarvoor meer middelen worden uitgetrokken. Zijn wat dat betreft al concrete toezeggingen gedaan? Indien ja, over welke bedragen gaat het dan? Blijkbaar gaan de Vlaamse regering en de VGC ervan uit dat er in Brussel op dit ogenblik een voldoende aanbod is van rusthuizen waar Brusselse Vlamingen in de eigen taal

kunnen worden opgevangen. Waarop baseert de overheid zich daarvoor? Ik hoop dat dit niet de eenmalige inspectie en de beloften van de bicommunautaire instellingen zijn. Nog niet zo lang geleden heeft minister Byttebier geantwoord op een vraag van mevrouw Grouwels. Het waarheidsgehalte van de antwoorden wordt niet nagegaan. Mijns inziens zijn onverwachte controles echter het enige efficiënte middel.

Toevallig heb ik vorige zaterdag een programma op Radio 1 beluisterd over de opvang van bejaarden. Een aantal luisteraars hebben toen getuigenissen afgelegd. Een ervan kwam van een inwoner van Brussel, van wie de moeder in een rusthuis vertoefde. Het personeel is er totaal Nederlandsonkundig. Zowel voor de rechtstreeks betrokkene als voor de familie is dit een schrijnende situatie – de getuigenis loog er niet om. Dergelijke toestanden zijn onaanvaardbaar.

Mijnheer de minister-president, toch schijnt u ervan uit te gaan dat er naast het enige dat er op dit moment is, geen bijkomende Nederlandstalige rusthuizen nodig zijn in Brussel. Ik hoop dat ik me vergis. De oprichting van dergelijke bejaardentehuizen lijkt me, zeker als we rekening houden met de vergrijzing van de bevolking, onontkoombaar.

De voorzitter : Minister-president Somers heeft het woord.

Minister-president Bart Somers : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, de heer Van Nieuwenhuysen heeft een aantal pertinente vragen gesteld. Het klopt dat ik samen met mijn voorganger op 6 maart 2004 een balans heb opgesteld over anderhalf jaar Hoofdstedelijke Aangelegenheden.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, het maken van een dergelijke balans is uiteraard niet hetzelfde als het sluiten van de boeken. Het was minister Vanhengel die in november 2002 zijn beleidsbrief Hoofdstedelijke Aangelegenheden 2003 voorstelde. Vertrekpunt was om niet telkens opnieuw een zoveelste communautair debat over het statuut van Brussel te starten, hoe belangrijk dit ook is, maar om een maximale invulling van de Vlaamse Gemeenschapsbevoegdheden in Brussel na te streven. Minister Vanhengel stelde toen een aantal strategische en haalbare projecten voor die de band tussen Vlaanderen en zijn hoofdstad op een duurzame manier moesten aanhalen.

De beleidsopties situeerden zich voornamelijk op vijf domeinen : studeren in Brussel, de Brusselse media en het Vlaams mediahuis in het Flageyge-

Somers

bouw, de productie en promotie van het hoofdstedelijke aanbod, het Nederlands in Brussel én de Vlaams-Brusselse welzijns- en ouderensector.

Naar mijn mening kunnen we goede resultaten voorleggen. Zonder volledigheid na te streven geef ik enkele voorbeelden. Een eerste voorbeeld is het promoten van Brussel als Vlaamse studentenstad. Er is een subsidie van 1.450.000 euro voor gratis studentenabonnementen op het openbaar vervoer. We hebben een investering gedaan van 1.000.000 euro voor extra studentenkamers in het centrum van Brussel. Er is de structurele subsidiëring van de VZW Quartier Latin, de centrale huisvestingsdienst van alle Vlaamse hogescholen en universiteiten in Brussel.

Het tweede voorbeeld is het mogelijk maken van de werking en het onderbrengen van de drie Vlaams-Brusselse media, met name TV Brussel, Brussel deze Week en FM Brussel in het Flageygebouw in Elsene. Hierdoor kan geleidelijk aan meer synergie en samenwerking groeien. In 2003 resulteerde dit in de nieuwe start van FM Brussel met een bedrag van 2.000.000 euro waarvan 1.500.000 euro recurrent, en de opstart van een nieuwssite van de drie partners die daarvoor 200.000 euro hebben gekregen.

Het derde voorbeeld is de opstart van de VZW Onthaal en Promotie Brussel die Brussel promoot in Vlaanderen, Vlamingen ontvangt in hun hoofdstad, de Vlaamse Gemeenschap in Brussel promoot bij anderstaligen én zelf ook hoofdstedelijke activiteiten organiseert of helpt promoten in Vlaanderen. Ze krijgen daarvoor in 2004 een budget van 1.770.000 euro.

Het vierde voorbeeld is het versterken van de positie van het Nederlands in Brussel. Er was de oprichting van een steunpunt taalwetgeving bij de administratie, de oprichting van de VZW Huis van het Nederlands met een werkbudget in 2004 van 600.000 euro, de aankoop van een nieuw pand voor het Huis van het Nederlands en het geven van taallessen Nederlands.

Een vijfde voorbeeld is beleidsvoorbereidend werk opdat tijdens de volgende legislatuur een inhaalbeweging mogelijk wordt op het vlak van welzijns- en gezondheidsbeleid met het opstellen van een strategisch plan ouderenbeleid, de voorbereidende studie voor het digitaal zorgnetwerk en een subsidie om meer Nederlandstalig personeel in Brussel aan te trekken.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, dan ga ik nu dieper in op uw concrete vragen. De VZW Onthaal en Promotie Brussel werd tijdens deze legislatuur door de Vlaamse regering opgericht en nominatim gesubsidieerd. Haar basisdoelstelling heeft te maken met de kernopdracht van het beleidsdomein Hoofdstedelijke Aangelegenheden, met name het versterken van de band tussen Vlaanderen en Brussel. Wonen in Brussel werd in de tweede helft van de jaren negentig in de schoot van de VGC opgericht als een entiteit binnen de dienst Communicatie. Het infocentrum heeft dus geen afzonderlijke rechtspersoonlijkheid en is bijgevolg geen autonome instelling. Het contractueel personeel en de werkingsmiddelen zijn een onderdeel van de administratie van de VGC. Haar opdracht is het aantrekken van Vlaamse inwoners in Brussel. Voor het voeren van campagnes sprong de Vlaamse Gemeenschap in het verleden bij.

De kernopdracht van de VGC is die van een lokaal bestuur. Haar bevoegdheden zijn bij uitstek lokale materies. In die zin poneerde mijn voorganger, de heer Vanhengel, in zijn beleidsbrief dat de functie van 'Wonen in Brussel' in essentie te maken heeft met de band Vlaanderen-Brussel en eigenlijk meer bij Hoofdstedelijke Aangelegenheden thuis hoort dan bij de VGC.

U zult zich herinneren dat het zinnetje over 'een functionele integratie van beide instellingen' in de beleidsbrief van minister Vanhengel veel commotie deed ontstaan. Het ligt bij een aantal mensen blijkbaar heel gevoelig waar de dienst Wonen in Brussel wordt ondergebracht. Niet alleen het feit dat beide initiatieven voor hun werking afhankelijk zijn van een andere financierende overheid maar ook hun onderscheiden statuut, bemoeilijken een oefening over samensmelting of functionele integratie.

Intussen verwierf de VGC de erfpacht over het Monnaiehuis op het Muntplein. Het waren voormalig ministers Anciaux en Delathouwer die afspraken maakten om in dit huis een Onthaal-, Communicatie- en Bezoekerscentrum van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie op te richten. Dit dossier raakte echter in het slop. Toen ik minister-president werd, kondigde ik aan er opnieuw prioritair werk van te maken. U zult zich herinneren dat dit niet bij iedereen in goede aarde viel. Gelukkig maakte ook de nieuwe collegevoorzitter, de heer Smet, van dit dossier een prioritair aandachtspunt in zijn nieuwe beleidsnota die door het VGC-college werd goedgekeurd.

Somers

Op het overleg tussen het college van de VGC en de Vlaamse regering in november 2003 werd het dossier van de zogenaamde opdrachthouder Monnaiehuis vlot getrokken. De Vlaamse Gemeenschap en de VGC zouden een convenant uitwerken rond de aanwerving door de Vlaamse Gemeenschap van de opdrachthouder. Intussen is het convenant ondertekend, is het profiel uitgewerkt en kan de aanwerving worden opgestart.

De dienst Wonen in Brussel en de VZW Onthaal en Promotie Brussel zullen uiteraard geïntegreerd worden in het zogenaamde Communicatiehuis. Hoewel ik nog altijd van oordeel ben dat Wonen in Brussel beter thuishoort onder en gesubsidieerd zou worden door Hoofdstedelijke Aangelegenheden, leek het me met de aanwerving van de opdrachthouder in het verschieft niet opportuun om hierover een gevoelig en controversieel debat te openen. Ik laat het aan de opdrachthouder om een voorstel te doen over een eventuele herschikking van de instrumenten en actoren.

Ik moet toegeven dat ik ook verbaasd was toen ik vernam dat de VGC geen campagnegelden meer zou uittrekken voor Wonen in Brussel. Ter herinnering, de Vlaamse Gemeenschap en de VGC investeerden vorig jaar fors in een nieuwe campagne voor Wonen in Brussel, namelijk 200.000 euro. Er werden nieuwe campagnebeelden en formats uitgewerkt. Er werd niet geopteerd voor een campagne in één grote golf, evenmin voor een campagne met spectaculaire pieken en dalen : het was de bedoeling om op een continue en doelgerichte wijze het hele jaar 2003 in de media aanwezig te zijn. Aangezien het campagnemateriaal dat in 2003 werd uitgewerkt positief werd geëvalueerd, is het niet nodig om in 2004 een nieuwe campagne uit te werken en kan het oude campagnemateriaal gewoon opnieuw worden gebruikt. Er moet alleen mediaruimte worden aangekocht.

We hebben dan ook in februari aan Wonen in Brussel meegedeeld dat gezien de campagne van vorig jaar, gezien de stand van zaken in het dossier van de opdrachthouder en gezien de algemene terughoudendheid van de Vlaamse regering om in een verkiezingsjaar campagne te voeren, we dit voorjaar geen advertentieruimte zouden aankopen. Ik weet niet waarom de VGC dan besliste om zijn jaarlijkse bijdrage te schrappen. U kunt die vraag het best stellen in de Raad van de VGC.

U had ook een vraag over de uitbouw van het Vlaams welzijns- en gezondheidsaanbod en de aan-

bevelingen naar aanleiding van het verzoekschrift voor de bouw van een extra Vlaams ziekenhuis. Het verzoekschrift voor de bouw van zo'n ziekenhuis vertrok vanuit het aanvoelen dat er in de Brusselse welzijns- en gezondheidssector te weinig Nederlandstalig aanbod was. Ik deel die bezorgdheid. Het Nederlandstalig gezondheidsaanbod in Brussel moet een prioriteit worden van de volgende Vlaamse regering. Ik wil hiermee niet zeggen dat er tijdens deze regeerperiode niets is gebeurd. Deze Vlaamse regering zorgde ervoor dat de zorgverzekering in Brussel toepasbaar is. Ze breidde het aanbod gevoelig uit door akkoorden mogelijk te maken tussen het Zorgfonds en de bicommunautaire verzorgingsinstellingen. Er stelden zich al 68 instellingen kandidaat om een overeenkomst te tekenen, die er hierdoor mee akkoord gaan, dat de Vlaamse Gemeenschap controle voert op het taalgebruik in hun instelling.

Dit neemt niet weg dat we de aanbevelingen om het zorgaanbod uit te breiden ernstig moeten nemen. Ik hoop wel dat de indieners van het verzoekschrift en de leden van deze commissie begrip kunnen opbrengen voor het feit dat de Vlaamse regering hier niet over een nacht ijs mag gaan. Ter illustratie : tijdens het werkbezoek van de commissie voor Brussel aan het AZ in Jette bleek dat de bezettingsgraad van de bedden soms maar 75 percent bedraagt.

Wat we op de persconferentie hebben willen zeggen, is dat het bouwen van één klassiek rust- of ziekenhuis – vergeef me de uitdrukking – te gemakkelijk zou zijn geweest. Brussel heeft geen nood aan één extra verzorgingsinstelling, maar wel aan een veelzijdig aanbod dat tegemoetkomt aan de behoeften van de patiënten en burgers. Er is in de gezondheidsbehoeften immers steeds een evolutie. Hiervoor is een inhaalbeweging nodig die strategisch voorbereid en onderbouwd moet worden.

Twee van de initiatieven die ik binnen mijn bevoegdheid financierde, moeten belangrijke elementen worden voor een inhaalbeweging in de Vlaams-Brusselse welzijns- en gezondheidssector. Ik ga eerst in op de haalbaarheidsstudie omtrent de uitbouw van een Vlaams virtueel zorgnetwerk. Het doktersgild Van Helmont en de Brusselse huisartsenkring onderzoeken momenteel de mogelijkheden om het bestaande aanbod van Nederlandstalige zorgverlening in Brussel zichtbaar te maken en te optimaliseren via het digitaal zorgnetwerk. Het virtueel zorgnetwerk wil zowel de functie van doorverwijzing naar het beschikbaar Nederlands-kundig zorgaanbod mogelijk maken als de huisarts een digitaal opvolgingssysteem bieden voor zijn

Somers

patiënten. Het betreft niet alleen ziekenhuizen, maar ook ambulante zorgverstrekkers, individueel werkende medici en paramedici. De uitvoering gebeurt onder leiding van professor Jan Peers, ondersteund door een stuurgroep met een pluralistische, multidisciplinaire samenstelling bestaande uit vertegenwoordigers uit verschillende professionele en maatschappelijke sectoren. Ik verwacht het rapport van de inventarisatiefase eind deze maand. Dit moet ons een beter beeld geven van waar er in Brussel Nederlandskundig aanbod aanwezig is en waar bijkomende initiatieven noodzakelijk zijn.

Uit de eerste, voorlopige resultaten blijkt dat er voldoende kernen van Nederlandskundige zorgverstrekkers aanwezig zijn om een succesvol digitaal zorgnetwerk uit te bouwen. Daarnaast blijkt ook dat vooral de thuiszorg een zwak punt is in het aanbod. Tot dezelfde vaststelling komt het Seniorencentrum in de studie naar de uitbouw van seniorenvoorzieningen.

Ten tweede ga ik in op de uitbouw van de seniorenvoorzieningen. In de voorlopige concepttekst die het Seniorencentrum in december 2003 voorstelde, werd inderdaad afgestapt van het oorspronkelijke plan van de uitbouw van één woon- en zorgcentrum in één Brusselse gemeente. Er zijn een aantal uitgangspunten voor een vernieuwend Vlaams ouderenbeleid en dus ook voor de uitbreiding van de seniorenvoorzieningen in Brussel. Ten eerste is het de bedoeling om de oudere zo lang mogelijk thuis te laten wonen en zo weinig mogelijk te laten verhuizen indien toch opname in een instelling nodig blijkt. Dat is een alom aanvaard nieuw inzicht in hoe we met onze senioren omgaan. Ze moeten zo lang mogelijk zelfstandig blijven wonen, terwijl ze zoveel mogelijk worden omringd met zorgen. Als de afhankelijkheid te groot wordt, kunnen ze dan naar een zorginstelling gaan. Ten tweede moeten de thuiszorg en andere diensten die het mogelijk maken om zo lang mogelijk thuis te wonen, worden versterkt. Nieuwe permanente woongelegenheden zijn veeleer gericht op bijzondere doelgroepen zoals dementerenden, ouderen met een handicap, mensen met een niet-aangeboren hersenafwijking, enzovoort.

In de jaren zestig en zeventig waren er vooral grote rusthuizen waar heel veel senioren samen werden geplaatst uit een misbegrepen oogpunt van efficiëntie. Dat pad is nu verlaten. De mensen moeten zolang mogelijk thuis kunnen blijven met mogelijke crisisopvang voor bijvoorbeeld iemand die gevallen is. Mensen die echt niet meer op eigen

benen kunnen staan, worden dan in kleinere zorgentiteiten opgevangen. Dat zijn een soort minibejaardentehuizen. Dat is een trapsgewijze aanpak die verstandig is op het vlak van kostenefficiëntie en levenskwaliteit. Er wordt dus gekozen om een netwerk uit te bouwen van zulke voorzieningen doorheen Brussel.

Het concept van een woon- en zorgcentrum werd dus vervangen door een zorgkruispunt, dat de draaischijf is van de ouderenvoorzieningen in één woon- en zorgzone. Het is het contactpunt tussen vraag en aanbod van waaruit haal- en brengfuncties van zorg worden georganiseerd. Ook nacht- en crisisopvang en permanente wooneenheden maken deel uit van deze woon- en zorgzone. Ze zijn in dezelfde buurt gelegen, maar niet noodzakelijk in hetzelfde gebouw gecentraliseerd.

De studie moet resulteren in een globaal zorgstrategisch plan dat nog in de loop van dit voorjaar bij het VIPA kan worden ingediend. De streefdatum is 15 mei. Er wordt in voorzien om de achterstand in de ouderenvoorzieningen in Brussel aan te pakken via de gefaseerde realisatie van een achttal woon- en zorgzones. Op 6 mei zal het Seniorencentrum zijn concrete plan voorstellen aan alle belangstellenden.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, uw bewering dat de Vlaamse overheid geen prioritair beleid zou willen voeren in het kader van de uitbouw van bejaardenvoorzieningen, is dan ook onterecht. Het is ook niet zo dat er enkel nog aandacht zou zijn voor de ondersteuning van de thuiszorg. Het is wel een algemene trend dat bijkomende, permanente woongelegenheden anders worden ingevuld dan in een klassiek rusthuis. Ze zijn gericht op specifieke doelgroepen zoals dementerenden of ouderen met een handicap of bieden alternatieve woonvormen aan zoals aanleunflats. Bovendien worden in het hierboven aangehaalde zorgplan eerst de meest dringende noden opgevangen, bijvoorbeeld de crisis- en nachtopvang voor senioren waarvan de invulling van de Vlaamse programmatie in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tot op heden 0 procent bedraagt.

Ik heb er met dit plan voor geopteerd een langetermijnvisie uit te werken voor de uitdagingen die ons wachten met een bevolking die steeds ouder wordt, langer actiever blijft en steeds meer zorg op maat verwacht.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb de indruk dat de mogelijke integratie van OPB en Wonen in Brussel nog niet voor morgen is. Ik begrijp uit uw antwoord dat dit in de toekomst verwacht wordt wanneer de opdrachthouder met voorstellen zal komen. De tegenkanting komt vooral van de VGC. De opdrachten van beide instellingen overlappen elkaar of zijn op zijn minst aanvullend te noemen. Het lijkt me dan ook logisch dat het in de richting van integratie gaat.

U verwijst voor het gezondheidsaanbod vooral naar de volgende Vlaamse regering. De eerste stappen zijn nu gezet en gaan in de richting die u hebt aangegeven tijdens de bespreking van het verzoekschrift. U verwijst naar de zorgverzekering en het akkoord dat is afgesloten met 68 bicommunautaire instellingen. Ik ga echter af op het antwoord van minister Byttebier op een vraag van mevrouw Grouwels. De wijze waarop de controles worden uitgevoerd, overtuigt me niet. We kennen de trucs van de Brusselaars om te doen alsof hun instellingen tweetalig zijn. In de praktijk blijkt dat echter helemaal niet het geval te zijn. Er is maar een manier om de werkelijke toestand te kunnen inschatten, en dat is met onaangekondigde controles. Zo niet wordt ons zand in de ogen gestrooid.

Ik heb begrepen dat de haalbaarheidsstudie over het virtueel zorgnetwerk ook zou onderzoeken of een bijkomend Nederlandstalig ziekenhuis nodig is en tot de mogelijkheden behoort.

U zegt dat in de ouderenzorg vooral aandacht wordt besteed aan thuiszorg. Dat is een algemene tendens. Er moeten goede voorzieningen zijn voor crisisopvang en kleinere zorgentiteiten. Ook dat moet ik relativeren, want af en toe duiken er getuigenissen op die wijzen op duidelijke problemen. Het is natuurlijk een feit dat mensen in zo'n situatie niet gemakkelijk klagen, maar er zijn toestanden die onoorbaar zijn. Het gaat om ouderen die zich niet kunnen weren en alles moeten ondergaan. Ik hoop dat er echt een aanbod komt waarbij elke Nederlandstalige Brusselaar terecht komt in een omgeving waar hij of zij zich thuis kan voelen. Dat is het belangrijkste.

De voorzitter : Minister-president Somers heeft het woord.

Minister-president Bart Somers : Ik wil nog een en ander verduidelijken. Inzake de integratie van OPB en Wonen in Brussel zal de opdrachtgever een aantal voorstellen doen. Er is een evolutie in de weerstand bij de leiding van Wonen in Brussel.

De voorzitter heeft zich onlangs op de stuurgroep voor de eerste keer uitdrukkelijk uitgesproken vóór integratie. Ook de heer Smet zegt dat er moet worden geïntegreerd. Met de aanstelling van de opdrachthouder is er een dynamiek ontstaan. We voelen tijdens de besprekingen in de stuurgroep dat de psychologische barrières overwonnen worden. Ik heb er vertrouwen in.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Tijdens de hoorzitting van twee weken geleden kwam de vraag naar integratie van beide entiteiten.

Minister-president Bart Somers : Dat leeft bij de basis, maar lag wat moeilijker bij de voorzitters. Er is nu een doorbraak, ook op politiek vlak waarbij de heer Smet pleit voor functionele integratie. Gelukkig is de weerstand gebroken.

U had het nog over controles in de rusthuizen. De Vlaamse regering heeft lang gearzeld om de zorgverzekering uit te breiden naar Brussel. We hadden schrik om met Vlaams belastingsgeld Franstaligen te subsidiëren die van onze zorgverzekering gebruik zouden maken. Het is onze ambitie om controles uit te voeren en daar zijn verschillende methodes voor. In de bibliotheken wordt bijvoorbeeld nagegaan of er Nederlandstalige boeken ter beschikking zijn. Er wordt nagegaan of het onthaal en de dienstverlening in het Nederlands gebeuren. Er zijn tientallen instellingen in Brussel die gebruik willen maken van de zorgverzekering omdat zij én hun cliënten er beter van worden. Ze krijgen geld, maar daar staan controles tegenover. Als die ernstig gebeuren, dan is dat een hefboom naar een meer correcte behandeling van Nederlandstaligen in de bicommunautaire instellingen, wat nu niet altijd het geval is.

U moet eens een goede analyse maken van het seniorencentrum. Uw zorg en wat er zal komen zijn niet in tegenstelling met elkaar. Veel oude mensen gaan tegen hun zin naar een rusthuis. Ze zouden liever thuisblijven, maar kunnen dat niet omdat er niet voldoende thuiszorg en omkadering is. Er zijn aangenamere plekken om uw leven te beëindigen dan in een rusthuis. Dat is de realiteit, ondanks de kwaliteit van de mensen die er werken. Het is de bedoeling van de Vlaamse regering dat mensen zo lang mogelijk thuis kunnen blijven. Dat sluit natuurlijk niet uit dat mensen in een situatie komen waarin ze toch moeten worden opgevangen.

In het strategisch plan wordt Brussel in acht zones verdeeld. Het is de ambitie om in elke zone in een opvangmogelijkheid te voorzien. We dienen dat plan in bij het VIPA dat in subsidies moet voor-

Somers

zien. De volgende Vlaamse regering moet daar middelen tegenover zetten en van het VIPA eisen dat dit prioritair wordt gerealiseerd. Dit is dé prioriteit der prioriteiten in Brussel. We hebben al heel veel gedaan op het vlak van onderwijs met een fijnmazig netwerk van Vlaamse scholen, we moeten nu hetzelfde doen voor de mensen die aan de andere kant van de levenscyclus staan. Als we daarin slagen, verankeren we de Vlaamse aanwezigheid in Brussel en dat is de uitdaging. Ik denk dat ook uw partij zich in die optie kan terugvinden.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Ik pin me niet vast op één rusthuis. Ik wil dat er deftige opvang is voor ouderen. Ik zal dit blijven opvolgen tijdens de volgende regeerperiode, als ik opnieuw wordt verkozen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.37 uur.*
